

Sygn. akt III AUa 597/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Mirosław Szwagierczak

po rozpoznaniu w dniu **26 czerwca 2013 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **W. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o emeryturę

na skutek skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 8 kwietnia 1999 r. o sygn. akt III AUa 138/99

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 19 kwietnia 2013 r. W. S. domagała się „wzruszenia prawomocnych wyroków i wydania przez organ rentowy decyzji w okolicznościach przewidzianych w art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (...)”, nie wskazując jakiej sprawy dotyczy skarga, ani też podstaw wznowienia. Wezwana przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie do podania tych informacji wnioskodawczyni pismem z dnia 21 maja 2013 r. sprecyzowała, że chodzi o sprawę rozpoznaną wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13 stycznia 1999 r., sygn. akt V U 2369/98, w której wykazała 30 lat okresów składkowych i nieskładkowych, uprawniających ją do emerytury. Z dalszej treści pisma wynika, iż skarżąca twierdzi, że ZUS wprowadził w błąd sąd odnośnie jej stażu ubezpieczeniowego w przedmiotowej sprawie. Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie przekazał według właściwości sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Skarga wnioskodawczyni nie została oparta na ustawowej podstawie i z tej przyczyny podlega odrzuceniu.

Na wstępie przypomnieć należy, że instytucja wznowienia postępowania ma charakter wyjątkowy, bowiem opiera się na przysługującej poza tokiem instancji skardze o reasumpcję wadliwego postępowania i zastąpienie

zapadłego orzeczenia – nowym orzeczeniem. Nadzwyczajny charakter tego środka prawnego, skierowanego przeciwko prawomocnemu orzeczeniu powoduje, że przywrócenie stanu sprzed zamknięcia ulegającemu wznowieniu postępowania sądowego może nastąpić wyłącznie z powodów ściśle określonych w ustawie. Uwzględniają one konieczność wywołania na nowo postępowania dotkniętego brakami formalnymi (nieważnością), bez względu na ich wpływ na rozstrzygnięcie (art. 401 pkt 1 i 2 k.p.c.), właściwe przyczyny restytucyjne (art. 403 k.p.c.) oraz fakt wydania wyroku lub postanowienia na podstawie aktu normatywnego uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, umową międzynarodową lub ustawą (art. 401¹ k.p.c. i art. 399 § 1 i 2 k.p.c.).

Jak wynika z treści skargi, wnioskodawczyni kwestionuje obecnie w zasadzie rozstrzygnięcie zawarte w wyroku wydanym przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w dniu 8 kwietnia 1999 r., sygn. akt III AUa 138/99, zmieniające wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13 stycznia 1999 r., sygn. akt V U 2369/98 w sprawie z odwołania W. S. od decyzji ZUS Oddziału w R. z dnia 23 lipca 1998 r., odmawiającej prawa do emerytury, dochodzonej na podstawie art. 27 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin wskazując, że ZUS wprowadził w błąd sąd, co do stażu ubezpieczeniowego.

Skarżąca nie wskazuje środków dowodowych lub udokumentowanych okoliczności faktycznych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy a z których nie mogła skorzystać w toku przedmiotowego postępowania. Takimi dokumentami nie są przedstawiane przez skarżącą liczne jej skargi wnoszone i zarejestrowane w (...) dla miasta R., w tym również skargi na pracowników ZUS O/R.. Dokumentami takimi nie są dołączone kserokopie archiwalnych decyzji ZUS z odrębnymi uwagami skarżącej, ani też kserokopia kasacji wniesionej od w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 8 kwietnia 1999 r., czy też kserokopia postanowienia SN z 4 lutego 2000 r., II UKN 366/99, odrzucająca kasację w tej sprawie.

Zauważyć w tym miejscu należy, że skarga o wznowienie postępowania nie służy korygowaniu orzeczeń, lecz tylko wzruszeniu orzeczeń zapadłych w wyniku rażących uchybień przepisów procesowych lub prawa materialnego, a także opartych na przepisach następnie uchylonych jako niezgodne z Konstytucją. Nie można żądać wznowienia postępowania na tej tylko podstawie, że skarżący nie zgadza się z zaskarżonym wyrokiem.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 410 § 1 kpc.